

ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

вул. Арсенальна, 9/11, м. Київ, 01011, тел./факс (044) 239-76-40
E-mail: inform@drs.gov.ua, Сайт: www.drs.gov.ua, код згідно з ЄДРПОУ 39582357

від _____ № _____ на № _____ від _____ 20__ р.

**Виконавчий комітет
Южноукраїнської міської ради
Миколаївської області**
вул. Дружби народів, 48,
м. Южноукраїнськ,
Миколаївська область, 55000

*Стосовно пропозицій щодо удосконалення
проекту регуляторного акту*

Державна регуляторна служба України відповідно до Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» (далі – Закон) та постанови Кабінету Міністрів України від 23.09.2014 № 634 «Про порядок підготовки пропозицій щодо удосконалення проектів регуляторних актів, які розробляються органами місцевого самоврядування» розглянула проекти рішень Южноукраїнської міської ради Миколаївської області «Про встановлення на 2021 рік ставок та пільг із сплати земельного податку в місті Южноукраїнську» (далі – проект рішення 1), «Про встановлення на 2021 рік ставок орендної плати за землю в місті Южноукраїнську» (далі – проект рішення 2), «Про встановлення на 2021 рік ставок та пільг зі сплати податку на майно, відмінне від земельної ділянки» (далі – проект рішення 3) (далі – проекти рішень), а також документи, що надані листом виконавчого комітету Южноукраїнської міської ради Миколаївської області від 16.04.2020 № 15/02-34/1454.

За результатами проведеного аналізу проектів рішень, експертних висновків постійної комісії Южноукраїнської міської ради з питань реалізації державної регуляторної політики щодо їх регуляторного впливу та аналізів регуляторного впливу проектів рішень на відповідність вимогам статті 4 Закону, повідомляємо.

Податковий кодекс України (далі – ПКУ) регулює відносини, що виникають у сфері справляння податків і зборів, зокрема визначає вичерпний перелік податків та зборів, що справляються в Україні, та порядок їх адміністрування, платників податків та зборів, їх права та обов'язки тощо.

Згідно із підпунктом 12.3.2 пункту 12.3 статті 12 Кодексу при прийнятті рішення про встановлення місцевих податків та/або зборів обов'язково визначаються об'єкт оподаткування, платник податків і зборів, розмір ставки, податковий період та інші обов'язкові елементи, визначені статтею 7 цього Кодексу з дотриманням критеріїв, встановлених розділом XII ПКУ для відповідного місцевого податку чи збору.

Державна регуляторна служба України

ВІХ №3109/0/20-20 від 29.05.2020

Омельченко Людмила Василівна

Натомість, у проектах рішень відсутні обов'язкові елементи, встановлені статтею 7 Кодексу

Тому, пропонуємо визначити в проектах рішень усі обов'язкові елементи податку окремо або навести посилання на конкретні положення (абзаци, пункти, частини, статті та розділи) Кодексу, якими вони встановлені для відповідного місцевого податку чи збору.

Щодо проекту рішення 1

У примітці додатка 1 до проекту рішення 1 розробником встановлюються ставки земельного податку по договорам сервітутів для фізичних та юридичних осіб, яким надані земельні ділянки в користування під розміщення та обслуговування стаціонарних тимчасових споруд.

Право земельного сервітуту визначено главою 16 Земельного кодексу України, статтями 401 – 406 глави 32 Цивільного кодексу України.

Зокрема, статтею 100 глави 16 Земельного кодексу України визначений Порядок встановлення земельних сервітутів. Так, сервітут може бути встановлений договором, законом, заповітом або рішенням суду. Сервітут може належати власникові (володільцеві) сусідньої земельної ділянки, а також іншій конкретно визначеній особі (особистий сервітут). Земельний сервітут може бути встановлений договором між особою, яка вимагає його встановлення, та власником (землекористувачем) земельної ділянки.

Частиною третьою статті 98 глави 16 Земельного кодексу України визначено, що встановлення земельного сервітуту не веде до позбавлення власника земельної ділянки, щодо якої встановлений земельний сервітут, прав володіння, користування та розпорядження нею.

Відповідно до пункту 269.1 статті 269 ПКУ платниками податку є: власники земельних ділянок, земельних часток (паїв); землекористувачі.

Отже, пропонуємо привести проект рішення 1 у відповідність до вимог статей 269-277 ПКУ.

Щодо проекту рішення 2

Відповідно до пункту 34 частини першої статті 26 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» (далі – Закон про місцеве самоврядування) до виключної компетенції сільських, селищних, міських рад віднесено вирішення відповідно до закону питань регулювання земельних відносин.

Згідно з частиною першою статті 2 Закону України «Про оренду землі» (далі – Закон про оренду землі) відносини, по'язані з орендою землі, регулюються Земельним кодексом України, Цивільним кодексом України, цим Законом, законами України, іншими нормативно-правовими актами, прийнятими відповідно до них, а також договором оренди землі.

Відповідно до частини другої статті 21 Закону про оренду землі розмір, умови і строки внесення орендної плати за землю встановлюються за згодою сторін у договорі оренди (крім строків внесення орендної плати за земельні ділянки державної та комунальної власності, які встановлюються відповідно до Податкового кодексу України).

Положеннями статей 285-289 ПКУ визначений порядок обчислення орендної плати за земельні ділянки державної та комунальної власності, строки та порядок їх сплати.

Зокрема, відповідно до абзацу першого пункту 288.1 статті 288 ПКУ підставою для нарахування орендної плати за земельну ділянку є договір оренди такої земельної ділянки, а згідно із абзацом четвертим пункту 288.1 статті 288 ПКУ – договір оренди земель державної і комунальної власності укладається за типовою формою, затвердженою Кабінетом Міністрів України. Пунктом 288.4 статті 288 ПКУ визначено, що розмір та умови внесення орендної плати встановлюються у договорі оренди між орендодавцем (власником) і орендарем.

Типовим договором оренди землі, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 03.03.2004 № 220 (далі – Типовий договір оренди землі), визначені основні вимоги до укладання такого договору.

Форми розрахунку розміру орендної плати за земельні ділянки державної або комунальної власності, грошова оцінка яких не проведена, і за земельні ділянки державної або комунальної власності, грошова оцінка яких проведена, затверджені постановою Кабінету Міністрів України від 13.12.2006 № 1724 «Деякі питання оренди земель».

Отже, законодавством визначений порядок формування та розрахунку розмірів орендної плати за земельні ділянки комунальної власності, а додаткове регулювання цього питання з боку органів місцевого самоврядування не передбачено.

Окремо звертаємо увагу, що Законом України від 16.01.2020 № 466-IX «Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо вдосконалення адміністрування податків, усунення технічних та логічних неузгодженостей у податковому законодавстві», який набрав чинність 23 травня 2020 року, внесені зміни до положень Кодексу в частині прийняття рішення органами місцевого самоврядування про встановлення місцевих податків та/або зборів.

Ураховуючи вищевикладене, проекти рішень не узгоджуються з вимогами статті 4 Закону, зокрема з принципом адекватності – відповідність форм та рівня державного регулювання господарських відносин потребі у вирішенні існуючої проблеми та ринковим вимогам з урахуванням усіх прийнятних альтернатив.

Щодо аналізів регуляторного впливу до проектів рішень

Надані розробником аналізи регуляторного впливу до проекту рішення 1 (далі – АРВ 1) та аналіз регуляторного впливу до проекту рішення 3 (далі – АРВ 3) не у повній мірі відповідають вимогам Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 (із змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1151).

У розділі III АРВ 1 та 3 розробник має визначити всі прийнятні альтернативні способи вирішення існуючої проблеми та оцінити вигоди і витрати держави, населення та суб'єктів господарювання від застосування кожного з них.

Натомість, при визначенні альтернативних способів досягнення цілей, розробником проекту рішення не наведені розрахунки витрат суб'єктів господарювання, яких вони зазнають як внаслідок впровадження проекту рішення, так і внаслідок застосування альтернативних способів досягнення цілей, що підтверджували б економічну доцільність обраного способу.

Беручи до уваги те, що розробка проекту рішення спрямована, зокрема, на збільшення обсягу надходжень до місцевого бюджету, відсутність розрахунків

витрат суб'єктів господарювання не дозволяє зробити висновок щодо забезпечення балансу інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави, а також не дозволить в подальшому об'єктивно оцінити, наскільки обраний спосіб державного втручання відповідає проблемі, що потребує врегулювання, та наскільки його застосування буде ефективним для її вирішення.

Враховуючи наведене вище, проект рішення не узгоджується з вимогами статті 4 Закону, а саме, з принципами ефективності – забезпечення досягнення внаслідок дії регуляторного акта максимально можливих позитивних результатів за рахунок мінімально необхідних витрат ресурсів суб'єктів господарювання, громадян та держави.

З урахуванням викладеного вище, Державна регуляторна служба України пропонує привести надані проекти рішень проекту рішень Южноукраїнської міської ради Миколаївської області «Про встановлення на 2021 рік ставок та пільг із сплати земельного податку в місті Южноукраїнську» та «Про встановлення на 2021 рік ставок та пільг зі сплати податку на майно, відмінне від земельної ділянки» у відповідність до вимог чинного законодавства України згідно з наданими пропозиціями, а аналізу регуляторного впливу – до вимог Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 (із змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1151).

Про результати розгляду цього листа просимо проінформувати Державну регуляторну службу України.

**Т. в. о. Голови Державної
регуляторної служби України**

Олег МІРОШНІЧЕНКО

